

Cegielski, Tadeusz

Pięćdziesięciolecie polsko-ukraińskiej wspólnoty wolnomularskiej na emigracji w Paryżu, 18 czerwca 1995 r.

Ars Regia 3/3 - 4 (8 - 9), 155-156

1994

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

słoneczna pogoda (temperatura w zimowy, lutowy dzień dochodziła do + 18°C) sprawiła miłą niespodziankę wszystkim uczestnikom budapeszteńskiego spotkania.

T.C.

¹ Por. „Ars Regia”, nr 2/3/, rok. II: 1993, s. 128–29.

POWOŁANIE WIELKIEJ ŁOŻY NARODOWEJ ROSJI

Dzień św. Jana Chrzciciela 1995 r. przejdzie do historii jako data ukonstytuowania się w Moskwie regularnej obediencji wolnomularskiej, Wielkiej Łoży Narodowej Rosji. Lata dziewięćdziesiąte przyniosły szereg inicjatyw wolnomularskich na terenie Federacji rosyjskiej, między innymi ze strony Wielkiego Wschodu Francji. Powołanie regularnych łóż w stolicy Rosji było rezultatem inicjatywy licznego we Francji Rosyjskiego środowiska emigracyjnego oraz Wielkiej Łoży Narodowej Francuskiej (GLNdF). W uroczystościach 24 czerwca wziął udział, obok zwierzchników obediencji paryskiej, Wielki Namiestnik Wielkiej Łoży Narodowej Polski, Brat Paul Cierniak (pełniący równocześnie funkcję Wielkiego Mistrza Prowincjonalnego Alzacji i Lotaryngii). Razem z Wielką Łożą Narodową Francuską obediencja polska była pierwszą wielką lożą, która uznała organizację regularnych wolnomularzy Rosji.

J.P.

PIĘĆDZIESIĘCIOLECIE POLSKO-UKRAIŃSKIEJ WSPÓLNOTY WOLNOMULARSKIEJ NA EMIGRACJI W PARYŻU, 18 CZERWCA 1995 r.

W niedzielę, 18 czerwca 1995 r., w paryskim Klubie Weterana przy rue Legendre, spotkali się ukraińscy, polscy i francuscy wolnomularze, aby uczcić pięćdziesięciolecie polsko-ukraińskiego współdziałania na gruncie „sztuki królewskiej”. Współpraca wolnomularzy obu zwaśnionych narodów znalazła swój instytucjonalny kształt dzięki reaktywowaniu w 1950 roku przez profesora Jerzego Langroda (1903–1991) paryskiej loży „Copernic” (powołanej wiosną 1940 r.) tuż przed atakiem hitlerowskim na Francję. Jerzy Langrod, wybitny prawnik i niestrudzony animator polskiego wolnomularstwa na obczyźnie, był też historycznie pierwszym budowniczym mostów pomiędzy przedstawicielami narodów słowiańskich, których wojen-

ne losy pozostawiły „na paryskim bruku”: Polaków, Ukraińców, Czechów, Serbów. W świątyni łoży „Copernic” znalazła schronienie liczna grupa Ukraińców; utworzyli oni później własną placówkę pod nazwą „Vox Ucrainae”, ale związki pomiędzy Braćmi pozostały żywe do dnia dzisiejszego. Niemal na każdym swym posiedzeniu „Copernic” gości kogoś z łoży ukraińskiej.

Na uroczystym bankiecie zorganizowanym przez warsztaty obu łoż, polskiej i ukraińskiej, gośćmi honorowymi byli: córka prof. Langroda, pani Micheline Agieros-Langrod, Yaroslaw Musianowycz i Liubomir Huzar z „Vox Ucrainae” oraz profesor Janusz Maciejewski, Wielki Mistrz Wielkiej Łoży Narodowej Polski. Przybyła również grupa wolnomularzy Polaków z kraju ojczystego, z Austrii, Belgii i Luksemburga.

T.C.

PAMIĘCI JANA JÓZEFA LIPSKIEGO (1926–1991)

Symposium poświęcone Janowi Józefowi Lipskiemu i rozlicznym obszarom jego działalności zorganizowało 10 grudnia 1994 roku w Sali Lustrzanej Pałacu Staszica w Warszawie Towarzystwo Demokratyczno-Społeczne, przy wsparciu finansowym Fundacji Stefana Batorego. Obradom przewodniczyła profesor Mirosława Puchalska, dyskusję prowadzili Zbigniew Bujak oraz profesor Władysław Kunicki-Goldfinger, moderatorem naukowym całego przedsięwzięcia był Andrzej Friszke. Spośród kilku referatów i kilkunastu wypowiedzi wspomnieniowych wymienić należy Romana Lotha *Wspomnienie o historyku literatury*, Andrzeja Friszkego *Jan Józef Lipski – sylwetka opozycjonisty* oraz Marii Brelnickiej-Hirnowej *Pod prąd. Socjalizm Jana Józefa Lipskiego*. O Lipskim wolnomularzu mówił profesor Janusz Maciejewski.

J.M.

ALFRED MAURICE FFOULKES (1918–1993)*

W dniu 16 marca 1995 roku w kościele Karmelitów Bosych w Poznaniu odbyła się msza święta w intencji zmarłego Alfreda Maurice’a Ffoulkesa, w drugą rocznicę śmierci.

Brat Alfred był Anglikiem, synem angielskiego adepta „sztuki królewskiej”. Z zawodu i wykształcenia inżynier-konstruktor, pracował w czasie II wojny światowej w Londyńskim Biurze Projektów Hawkins Aircraft Ltd. Po wojnie został zaangażowany przez Anglo-American Company w Republice Południowej Afryki w kopalni miedzi, w której to jako